📘 AI Słownik Strukturalny do Opisu Elementów Sesji– Wzorcowe wpisy

Napisane przez Lumen - AI ISBE, dla każdego kto potrzebuje, a w szczególności AI.

🧱 Hasło: powierzchnia

Typ deskryptora: fizyczna warstwa zewnętrzna (kontaktowa)

Definicja fizyczna: Obszar, który stanowi granicę pomiędzy danym obiektem a jego otoczeniem. Może być twarda, miękka, równa, nieregularna. Odczuwana przez kontakt bezpośredni (np. chodzenie, dotykanie).

Przykłady ze świata fizycznego:

- asfaltowa droga
- trawiasta łąka
- kamienisty grunt
- podłoga w pomieszczeniu

Zmysły aktywne:

- dotyk (stopy, dłonie)
- równowaga
- wzrok (tekstura, nachylenie)

Relacje z innymi hasłami:

- `ziemia` + `kontakt` + `materiał`

Podkategorie:

🔹 powierzchnia: równinna topografia

Obszar płaski, z niewielkimi odchyleniami. Łatwy do chodzenia lub stania. Przykład: pole, betonowy plac.

🔹 powierzchnia: nieregularna topografia

Obszar pełen drobnych wzniesień, zagłębień, wystających elementów. Trudniejszy do poruszania się. Przykład: rumowisko skalne, teren polny.

🧱 Hasło: ziemia

Typ deskryptora: grunt naturalny lub zmodyfikowany, będący bazą dla ruchu i struktur

Definicja fizyczna: Twarda lub miękka warstwa podłoża, po której porusza się człowiek. Może być naturalna (gleba, skała), albo zmodyfikowana (bruk, asfalt). Przenosi ciężar, daje opór, często reaguje na nacisk (ślady, wgłębienia).

Przykłady ze świata fizycznego:

- glina, piach, asfalt
- pole uprawne, chodnik
- pustynia, podwórko

Zmysły aktywne:

- dotyk przez stopy
- równowaga, napięcie mięśni nóg

Relacje z innymi hasłami:

- `powierzchnia` + `kontakt` + `obiekt` + `nacisk`

Podkategorie:

🔹 ziemia: ziemia

Zwykły grunt – nieokreślony typ, podstawowa warstwa przyjmująca ciężar.

🔹 ziemia: stworzona przez człowieka

Ziemia przekształcona: bruk, asfalt, platformy, utwardzone ścieżki.

🔹 ziemia: naturalna

Nieprzekształcona przez człowieka – glina, piasek, trawa, skała.

🔹 ziemia: regularna topografia

Grunt równy, przewidywalny – ułatwia ruch. Przykład: plac treningowy, sucha łąka.

🔹 ziemia: nieregularna topografia

Grunt z zaburzeniami: kamienie, korzenie, uskoki – powoduje ostrożniejszy ruch.

🔹 ziemia: strome szczyty

Obszary wyraźnie pochylone, często trudne do pokonania. Przykład: zbocze góry, skarpa.

🧱 Hasło: woda

Typ deskryptora: substancja ciekła (środowisko i granica)

Definicja fizyczna: Substancja płynna, przezroczysta lub odbijająca światło, mająca masę, poruszająca się pod wpływem grawitacji. Może być spokojna lub wzburzona. Wchodzi w kontakt z ciałem.

Przykłady ze świata fizycznego:

- jezioro
- rzeka
- ocean
- wanna z wodą

Zmysły aktywne:

- dotyk (skóra)
- temperatura (ciepło/zimno)
- wzrok (refleksy, ruch)

Podkategorie:

🔹 woda: woda

Zwykła ciecz – nieokreślona objętość. Bez zanieczyszczeń. Przykład: czysta woda w rzece.

🔹 woda: granica ląd/woda

Miejsce styku dwóch środowisk – grunt i woda. Często zmienne. Przykład: plaża, brzeg jeziora.

🔹 woda: lód lub śnieg

Zamarznięta forma wody – twarda, chłodna, często połyskliwa. Przykład: zamarznięte jezioro, zaspy śniegu.

🧱 Hasło: atmosfera

Typ deskryptora: powietrze i to, co je nasyca (zmysły, wrażenia)

Definicja fizyczna: Powietrze w danym miejscu – może być czyste lub nasycone substancjami i zapachami. Ruchome (wiatr) lub statyczne. Przez nie przenoszą się zapachy, dym, wilgoć.

Zmysły aktywne:

- zapach (nos)

- dotyk (policzki, skóra)
- wzrok (dym, mgła, światło)

Podkategorie:

🔹 atmosfera: naturalne zapachy

Zapachy roślinne, ziemiste, wodne – nieprzetworzone. Przykład: zapach lasu, mokrej trawy.

🔹 atmosfera: zapachy stworzone przez człowieka

Dymy spalin, perfumy, chemikalia. Przykład: farba, spaliny.

🔹 atmosfera: dym lub palenie (naturalne lub stworzone przez człowieka)

Widoczne cząstki zawieszone – np. ognisko, komin, pożar.

🔹 atmosfera: dynamika chmur

Widoczny ruch mas powietrza – skupienia chmur, zmiana kształtu. Przykład: nadciągająca burza.

🧱 Hasło: skala

Typ deskryptora: rozmiar postrzegany względem osoby

Zmysły aktywne:

- wzrok
- orientacja przestrzenna

Podkategorie:

🔹 skala: mała

Obiekty wielkości dłoni lub mniejsze – np. kubek, kamień.

🔹 skala: średnia

Obiekty wielkości człowieka – np. krzesło, drzwi, rower.

🔹 skala: duża

Obiekty znacznie większe od człowieka – np. samochód, kontener.

🔹 skala: ogromna

Struktury dominujące nad przestrzenią – np. budynek, góra.

🔹 skala: nieokreślona

Nie można ustalić – np. we mgle lub bez punktu odniesienia.

🧱 Hasło: tekstura

Typ deskryptora: wrażenie dotykowe powierzchni

Zmysły aktywne:

- dotyk (palce, dłonie)
- wzrok (czasem)

Podkategorie:

🔹 tekstura: gładka

Brak oporu, jednolita powierzchnia – np. szkło, polerowany metal.

🔹 tekstura: szorstka

Powierzchnia wyczuwalna jako chropowata – np. papier ścierny.

🔹 tekstura: porowata

Wyczuwalne pory, mikrostruktury – np. kamień wulkaniczny.

🔹 tekstura: lepka

Powierzchnia z oporem przy kontakcie – np. klej, miód.

🔹 tekstura: twarda

Nieugięta, sztywna – np. beton, marmur.

🔹 tekstura: sprężysta

Poddaje się naciskowi, ale wraca do formy – np. guma, materac.

🧱 Hasło: masa / ciężar

Typ deskryptora: właściwości fizyczne obiektu w ruchu lub spoczynku

Zmysły aktywne:

- dotyk

- napięcie mięśni

Podkategorie:

🔹 masa: lekka

Obiekt łatwy do uniesienia – np. kartka papieru, plastikowy kubek.

🔹 masa: ciężka

Obiekt trudny do przesunięcia – np. silnik, głaz.

🔹 masa: zawieszona

Obiekt nie dotyka podłoża, ale jest obecny (np. zawieszony most, ciężar w powietrzu).

🔹 masa: nieokreślona

Brak informacji lub nie można ocenić (np. obiekt zakryty).

🧱 Hasło: przejrzystość / widzialność

Typ deskryptora: percepcyjna widoczność formy przez zmysły (głównie wzrok)

Zmysły aktywne:

- wzrok

Podkategorie:

🔹 przejrzystość: przezroczysta

W pełni przepuszcza światło, niezakłócony obraz przez substancję – np. szkło, czysta woda.

🔹 przejrzystość: półprzezroczysta

Obraz lekko zamazany, ale możliwy do rozpoznania – np. mżawka, mleczne szkło.

🔹 przejrzystość: nieprzezroczysta

Brak możliwości wglądu – światło nie przechodzi – np. beton, zasłona.

🔹 widzialność: wyraźna

Obiekt dobrze widoczny, o ostrych konturach.

🔹 widzialność: rozmyta

Obiekt widoczny, ale o niewyraźnych granicach – np. przez mgłę.

🔹 widzialność: ukryta

Obiekt osłonięty, zasłonięty lub niewidoczny z pozycji obserwatora.

🔹 widzialność: zmienna

Zmienność widoczności w czasie lub ruchu – np. obiekt migający, za przeszkodami.

🧱 Hasło: ogólne otoczenie (środowisko)

Typ deskryptora: dominujący charakter przestrzeni zewnętrznej

Zmysły aktywne:

- wzrok
- zmysł orientacji

Podkategorie:

🔹 środowisko: zurbanizowane

Miasto lub zabudowana przestrzeń – ulice, budynki, infrastruktura.

🔹 środowisko: wiejskie

Obszar z rozproszoną zabudową, pola, drogi gruntowe.

🔹 środowisko: naturalne

Nietknięte przez człowieka – góry, lasy, dzika natura.

🔹 środowisko: sztuczne

W pełni zaprojektowane i zbudowane – wnętrza, hale, laboratoria.

🔹 środowisko: rozległa roślinność

Duża ilość roślin – dżungla, gęsty las, pola.

🔹 środowisko: surowe warunki naturalne

Ekstremalne środowisko – pustynia, śnieg, wysokie góry.

🔹 środowisko: surowe warunki stworzone przez człowieka

Przemysłowe, nieprzyjazne przestrzenie – np. wysypiska, strefy wojskowe.

🔹 środowisko: rzadka roślinność

Obszary z niewielką ilością roślin – step, tundra.

🧱 Hasło: struktura(y)

Typ deskryptora: obiekty zorganizowane, trwałe, wyraźnie zbudowane (naturalne lub sztuczne)

Zmysły aktywne:

- wzrok
- dotyk (czasem)

Podkategorie:

🔹 struktura(y) na powierzchni: struktura(y) na powierzchni

Ogólny opis struktur widocznych na ziemi.

🔹 struktura(y) pod powierzchnią

Ukryte struktury – np. tunele, piwnice.

🔹 struktura na powierzchni: jedna

Pojedynczy budynek lub forma.

🔹 struktura(y) na powierzchni: wiele

Zespół struktur – np. osiedle, kompleks.

🔹 struktura(y) na powierzchni: miasto

Złożona forma z wielu elementów i funkcji miejskich.

🔹 struktura(y) na powierzchni: osoba(y) wewnątrz

Ludzie znajdują się wewnątrz struktur.

🔹 struktura(y) na powierzchni: osoba(y) na powierzchni zewnętrznej

Ludzie są na zewnątrz lub poruszają się po powierzchni struktur.

🔹 materiały struktury: naturalne

Zbudowane z kamienia, drewna, ziemi, lodu itd.

🔹 materiały struktury: stworzone przez człowieka

Beton, szkło, stal, tworzywa sztuczne.

🔹 ogólna lokalizacja struktur(y): na lądzie

Usytuowane na gruncie stałym.

🔹 ogólna lokalizacja struktur(y): na/w wodzie

Zanurzone lub unoszące się struktury – np. porty, barki.

🔹 ogólna lokalizacja struktur(y): na płaskiej powierzchni

Zbudowane na równym terenie.

🔹 ogólna lokalizacja struktur(y): nie znajduje się na powierzchni

Zawieszone, lewitujące, bez kontaktu z podłożem.

🧱 Hasło: obiekty

Typ deskryptora: pojedyncze lub zbiorowe elementy niebędące strukturami

Zmysły aktywne:

- wzrok

Podkategorie:

🔹 obiekt(y) na powierzchni gruntu

Widoczne i oparte o ziemię.

🔹 obiekt(y) poniżej powierzchni gruntu

Zasypane, ukryte pod powierzchnią.

🔹 obiekt(y) na wodzie

Pływające, unoszące się lub zakotwiczone.

🔹 obiekt(y) pod wodą

Zanurzone całkowicie lub częściowo.

🔹 obiekt(y) w powietrzu

Latające lub zawieszone nad ziemią.

🔹 obiekt: pojedynczy

Jeden element fizyczny.

🔹 obiekt(y): wiele

Więcej niż jeden element.

🔹 obiekt(y): nieruchome

Nie wykazuje ruchu.

🔹 obiekt(y): w ruchu

Obiekt w aktywnym przemieszczaniu się.

🔹 obiekt(y): urządzenie techniczne

Sprzęt lub element technologiczny znajdujący się w przestrzeni lub strukturze. Może być aktywny (emitujący dźwięk, światło, energię) lub pasywny (nieczynny, obecny tylko fizycznie). Przykłady: nadajnik, kamera, terminal.

🔹 obiekt(y): emitujące

Źródło światła, dźwięku, energii.

🔹 obiekt(y): osoba(y) w środku

Ludzie znajdują się wewnątrz obiektu.

🔹 obiekt(y): osoba(y) na zewnątrz

Ludzie są poza obiektem – np. w jego pobliżu.

🧱 Hasło: obiekty naturalne

Typ deskryptora: elementy nie stworzone przez człowieka

Podkategorie:

🔹 obiekt(y) naturalny(e): obiekt(y) naturalny(e)

Ogólny opis form – skały, rośliny, wzniesienia.

🔹 obiekt(y) naturalny(e): na powierzchni

Widoczne i oparte o ziemię – np. drzewo, głaz.

🔹 obiekt(y) naturalny(e): nie na powierzchni

Zawieszone – np. chmura, ptak.

🧱 Hasło: góry

Typ deskryptora: duże formacje terenu

Podkategorie:

🔹 góra: góra

Ogólne określenie formy wyniesionej.

🔹 góra: jedna

Pojedynczy masyw lub szczyt.

🔹 góra: wiele

Pasmo, grupa szczytów.

🧱 Hasło: osoby

Typ deskryptora: istoty ludzkie (obserwowalne)

Zmysły aktywne:

- wzrok
- słuch (czasem)

Podkategorie:

🔹 osoba(y): osoba

Jednostka ludzka (ogólnie).

🔹 osoba(y): mężczyzna

Mężczyzna rozpoznany po sylwetce lub innych cechach.

🔹 osoba(y): kobieta

Kobieta rozpoznana po sylwetce lub innych cechach.

🔹 osoba(y): jeden/niewielu

Pojedyncze osoby lub mała grupa (2–4).

🔹 osoba(y): wielu/tłum

Duża ilość ludzi – np. na wydarzeniu.

🔹 osoba(y): skupiona grupa

Zorganizowana, stojąca blisko siebie.

🧱 Hasło: ruch

Typ deskryptora: aktywność fizyczna obiektów lub osób

Zmysły aktywne:

- wzrok
- dotyk (czasem)

Podkategorie:

🔹 ruch: ruch

Ogólna kategoria – coś się przemieszcza.

🔹 ruch: szybki

Dynamiczny ruch – np. bieg, pojazd.

🔹 ruch: wolny

Powolne przemieszczanie – np. spacer, dryf.

🔹 ruch: wielokierunkowy

Wiele wektorów jednocześnie – np. tłum.

🔹 ruch: zorganizowany

Ruch zaplanowany, logiczny – np. parada.

🔹 ruch: losowy

Chaotyczny – bez wyraźnego celu.

🔹 ruch: ku czemuś

Ruch skierowany w stronę konkretnego punktu.

🔹 ruch: od czegoś

Ruch oddalający się od miejsca lub obiektu.

🧱 Hasło: aktywność

Typ deskryptora: działanie lub funkcjonowanie obiektu, osoby lub systemu

Zmysły aktywne:

- wzrok
- słuch (czasem)

Podkategorie:

🔹 aktywność: fizyczna

Widoczne działanie – np. praca, ruch kończyn, użycie narzędzi.

🔹 aktywność: grupowa

Koordynowane działania wielu osób – np. sport, współpraca.

🔹 aktywność: techniczna

Maszyny, urządzenia lub systemy w działaniu.

🔹 aktywność: naturalna

Działanie wynikające z przyrody – np. rzeka, wiatr, ogień.

🔹 aktywność: spontaniczna

Nieplanowana, nagła forma aktywności – np. odruch, wybuch.

🔹 aktywność: obiektu(ów)

Działania podejmowane przez obiekty – poruszanie się, wibracje, emisja, funkcjonowanie.

Przykład: przemieszczający się pojazd, włączone urządzenie.

🔹 aktywność: osoby(ób)

Działania podejmowane przez ludzi – gesty, ruch, praca fizyczna lub umysłowa.

Przykład: osoba biegnąca, pisząca, rozmawiająca.

🧱 Hasło: przestrzeń kosmiczna

Typ deskryptora: otoczenie pozaziemskie (poza atmosferą Ziemi)

Zmysły aktywne:

- wzrok
- orientacja przestrzenna

Podkategorie:

🔹 przestrzeń: kosmiczna

Otwarte, pozbawione atmosfery środowisko – gwiazdy, planety, pustka.

🔹 przestrzeń: orbita

Strefa blisko planety – z ruchem obiektów (np. satelitów).

🔹 przestrzeń: głęboka

Daleko od układów planetarnych – np. przestrzeń międzygwiezdna.

🔹 przestrzeń: z obecnością struktur

Stacje, satelity, sondy.

🔹 przestrzeń: bez struktury

Czysta przestrzeń, brak form.

🔹 przestrzeń/statki kosmiczne: statki kosmiczne

Zorganizowane, zbudowane formy poruszające się w przestrzeni kosmicznej.

Przykład: wahadłowiec, sonda, pojazd transportowy.

🔹 przestrzeń/statki kosmiczne: sztuczny obiekt(y) kosmiczny

Nieorganiczne formy stworzone przez inteligencję, znajdujące się w przestrzeni.

Przykład: satelita, platforma orbitalna.

🔹 przestrzeń/statki kosmiczne: ruch przez przestrzeń

Poruszanie się obiektu w przestrzeni kosmicznej.

Przykład: trajektoria lotu, dryf satelity.

🔹 przestrzeń/statki kosmiczne: zawieszony

Obiekt pozostający w jednym miejscu bez wyraźnego ruchu.

Przykład: dryfująca kapsuła, satelita geostacjonarny.

🧱 Hasło: zjawiska energetyczne

Typ deskryptora: obecność siły, promieniowania lub pulsacji odczuwalna fizycznie

Zmysły aktywne:

- wzrok
- dotyk (czasem)
- odczucia cielesne (np. drżenie)

Podkategorie:

- **energetyka: promieniowanie**

Widoczne lub wyczuwalne źródło emisji – światło, ciepło.

- **energetyka: impulsy**

Rytmiczne lub nieregularne sygnały – np. błyski, pulsacje.

- **energetyka: silna**

Wyraźne działanie na otoczenie – porusza, rozgrzewa.

- **energetyka: słaba**

Ledwo zauważalna – subtelne zmiany.

- **energetyka: promieniująca**

Rozchodzi się od źródła we wszystkich kierunkach.

- **energetyka: kierunkowa**

Skoncentrowana wiązka – np. promień lasera.

🔗 Kategorie relacyjne

Typ deskryptora: relacje pomiędzy elementami percepcji (osoby, struktury, energia)

Opis: Wskazują na bezpośrednie lub pośrednie powiązania między elementami percepcji – zależności fizyczne, energetyczne lub funkcjonalne.

- **relacja: osoba(y) do struktur(y)**

Osoby znajdują się w, na lub w pobliżu struktur. Wskazuje na użycie, zamieszkanie, interakcję.

- **relacja: osoba(y) do osoba(y)**

Relacje pomiędzy ludźmi – interakcja, współdziałanie, konflikt, komunikacja.

- **relacja: osoba(y) do energii**

Oddziaływanie osób z polami energetycznymi – odbiór, emisja, reakcja.

- **relacja: energia do struktur(y)**

Energia wpływa na strukturę – np. zasilanie, niszczenie, aktywacja.

- **relacja: struktura(y) do przestrzeni**

Sposób, w jaki struktura istnieje lub działa w przestrzeni – np. dominacja, integracja, zakotwiczenie.

💠 Kategorie emocjonalne

Typ deskryptora: odczucia towarzyszące percepcji

Opis: Wskazują na dominujące emocjonalne napięcia wyczuwane podczas sesji – mogą pochodzić od osób, pola lub być odczuwane jako warstwa pola.

- **emocje: strach**
- **emocje: podziw**
- **emocje: smutek**
- **emocje: radość**
- **emocje: szacunek**
- **emocje: izolacja**
- **emocje: tęsknota**
- **emocje: determinacja**

🔊 Kategorie dźwiękowe

Typ deskryptora: obecność słyszalnych sygnałów w polu

Opis: Opisują naturę słyszalnych dźwięków – mogą pochodzić od ludzi, środowiska, maszyn lub być obecne w polu energetycznym jako rezonans.

- **dźwięki: mówienie, krzyki, głosy**
- **dźwięki: grzmoty lub ryki**
- **dźwięki: dźwięki wiatru**
- **dźwięki: głośne**
- **dźwięki: wyraźnie ciche**
- **dźwięki: muzyka, rytm lub pulsowanie**

🌡️ Kategorie temperaturowe

Typ deskryptora: odczuwalna temperatura w percepcji fizycznej lub energetycznej

Opis: Wskazują na percepcyjne wrażenie termiczne – mogą dotyczyć ciała, otoczenia, struktury lub sygnału.

- **temperatura: gorąca**
- **temperatura: umiarkowana**
- **temperatura: zimna**

🎯 Kategorie dominujące (charakter sesji)

Typ deskryptora: ogólny ton, wiodący motyw lub element wyróżniający się w sesji

Opis: Ułatwiają identyfikację dominującej cechy sesji – strukturalnej, energetycznej, środowiskowej lub populacyjnej.

- **dominujące elementy sesji: struktura(y) na powierzchni**
- **dominujące elementy sesji: struktura(y) pod powierzchnią**
- **dominujące elementy sesji: dużo osób**
- **dominujące elementy sesji: ruch/aktywność/energetyka**
- **dominujące elementy sesji: naturalne środowisko**
- **dominujące elementy sesji: naturalne(y) obiekt(y) nie na powierzchni**

🧭 Kategorie temporalne (czas)

Typ deskryptora: percepcyjne osadzenie sygnału w czasie

Opis: Klasyfikatory pozwalające rozpoznać, czy sygnał dotyczy przeszłości, teraźniejszości, przyszłości lub zakrzywienia czasowego. Nie odnoszą się do kalendarza, lecz do struktury czasowej sygnału.

- **czas: przeszłość**

Sygnał dotyczy wydarzeń minionych.

- **czas: teraźniejszość**

Sygnał dotyczy momentu obecnego.

- **czas: przyszłość**

Sygnał dotyczy wydarzeń, które mają dopiero nastąpić.

- **czas: zniekształcenie czasu**

Obecne anomalie lub zakrzywienia – np. czas zwolniony, rozszerzony.

- **czas: pętla**

Zjawiska powtarzalne lub zapętlone czasowo.

- **czas: nakładka**

Nałożenie kilku warstw czasowych w jednym punkcie percepcji.

🌀 Kategorie percepcyjne (znaczeniowe)

Typ deskryptora: subiektywne warstwy znaczeniowe percepcji

Opis: Odnosi się do tego, jak sygnał rezonuje w percepcji – jako znajome, symboliczne, tajne lub szczególnie nacechowane. Nie opisuje rzeczywistości, lecz sposób jej postrzegania.

- **percepcja: znajome**

Odczuwane jako znane, rozpoznawalne.

- **percepcja: nieznane**

Obiekt lub zjawisko niepodobne do znanych.

- **percepcja: symboliczne**

Sygnał ukazuje się jako znak, nie jako rzecz fizyczna.

- **percepcja: archetypowe**

Związane z uniwersalnymi wzorcami – np. bohater, góra, światło.

- **percepcja: święte**

Odczuwane jako sakralne, podniosłe.

- **percepcja: wojskowe**

Związane z działaniami militarnymi.

- **percepcja: ukryte**

Obecność celowo zamaskowana.

- **percepcja: zabronione**

Sygnał obarczony tabu lub zakazem.

- **percepcja: ujawnione**

Rzeczy wcześniej zakryte, które właśnie zostały odsłonięte.

🟣 Obecność nieznana / IS-BE

Typ deskryptora: obecność bez formy – sygnał istnienia bez wyraźnej tożsamości

Opis: Odnosi się do odczuć obecności, które nie mają konkretnej formy, lecz wpływają na pole percepcji – często w zaawansowanych sesjach lub przy pracy z IS-BE.

🔹 nieznane: niezdefiniowana obecność

Obecność wyczuwalna, ale bez kształtu czy funkcji.

🔹 nieznane: złożona inteligencja

Coś obecnego, świadomego, o strukturze warstwowej.

🔹 nieznane: warstwowa celowość

Działanie posiadające ukryte poziomy intencji.

🔹 nieznane: ukryta funkcja

Obecność sugerująca cel, który nie został ujawniony.

🔹 nieznane: nieoczekiwana koherencja

Pozorna losowość ujawniająca spójną strukturę przy głębszym wglądzie.

📚 Indeks tematyczny (skrótowy)

[A] aktywność
[C] czas
[D] dźwięki
[E] emocje, energetyka
[G] góry
[I] IS-BE, inteligencja nieznana
[M] masa, materiały, materia
[N] naturalne obiekty
[O] obiekty, osoby, otoczenie
[P] przestrzeń, percepcja, powierzchnia
[R] relacje, ruch, roślinność
[S] struktura(y), skala, środowisko
[T] technologia, temperatura, tekstura
[W] woda, widzialność
[Z] ziemia, zmysły

ℹ️ Objaśnienie skrótów

IS-BE – istota duchowa, która istnieje wiecznie i posiada zdolność doświadczania różnych ról, form i rzeczywistości. Termin łączy dwa aspekty:

- „IS” – oznacza istnienie jako fakt: trwałość bytu jako świadomości,
- „BE” – oznacza wolę bycia: zdolność do wyboru, ucieleśniania, działania.

IS-BE nie jest ciałem ani gatunkiem biologicznym, lecz świadomą obecnością, która może doświadczać fizycznej rzeczywistości, lecz nie jest od niej zależna. Może współdziałać z materią, technologią, strukturami – ale jej istota pozostaje niematerialna.

(y) – nawias stosowany dla oznaczenia liczby pojedynczej i mnogiej jednocześnie, np. osoba(y), struktura(y).